

JUDr. František HESS - narozen v Hodoníně 20.9.1853, zemřel tamtéž 21. dubna r. 1914. Vlastenecké cítění v něm začala probouzet germanizace na zdejší utrakvistické škole, již navštěvoval. Přes drtivou převahu českého žactva-416 ku 70 německy mluvících se zde už od 2. třídy přikračovalo k čtení a psaní podle německého slabikáře. Počet německých hodin se v dalších ročnících postupně zvyšoval a v 5. třídě bylo už pouze německé vyučování. Ve vzdělání pak pokračoval na českém gymnáziu v Brně a návazně na právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Po promoci působil jako advokátní koncipient u JUDr. Popela v Praze a JUDr. Modáče v Brně, kde se jeho národní uvědomění upevnilo.

R.1886 si otevřel vlastní advokátní kancelář v Hodoníně. V zápětí se stal členem zdejší T.J.Sokol a díky své aktivitě už v l. 1887 - 1888 zastával funkci jejího náčelníka. R. 1889 byl zvolen starostou, na kterémžto postu setrval do r. 1901. Práce v představenstvu hodonínského Sokola nezanechal ani později. Usiloval o získání skutečné tělocvičny, již tehdy nahrazovaly stísněné prostory sálů hostinců u Koprů nebo Lakenaurů. Získal ji r. 1896 v budově České metliční reálky z pozice předsedy Matice Hodonské k užívání v mimovyučovací době. Matice byla vydržovatelkou tohoto ústavu. Jako Sokel i přední pracovník Matice Hodonské se rozhodující měrou podílel na přípravě Hospodářské a národopisné výstavy r. 1892 v Hodoníně, jednoho z předstupňů Slovanské národopisné výstavy v Praze r. 1895. Participovala na ní také Dr. Renata Tyršová jako spoluautorka katalogu. Podporoval rozvoj sportu a r. 1893 přispěl k ustavení Českého veslařského klubu v Hodoníně, jenž se r. 1907 osamostatnil, ale vřelé kontakty s mateřskou organizací udržoval dále. Zasloužil se rovněž o vznik vzdělávacího odboru při místní sokolské jednotě r. 1900. Chápal vliv sdělovacích prostředků na vědomí lidí přikročil r. 1887 k vydávání Hodonínských listů, vycházejících do r.1902. Uvědomoval si, že postavení českého elementu ve městě je závislé na rozvoji českého peněžnictví. Preto navázal styk a brzy se stal ředitelem Spořitelny kontribučenského fondu v Hodoníně, jež pod jeho vedením představovala oporu drobných českých podnikatelů a spolků v Hodoníně i širokém okolí. Zasáhl též vlivně do česko-slovenské vzájemnosti na Moravskoslovenském pomezí. Přesazoval zřízení Slovenského muzea v Hodoníně pro obě strany moravsko-slovenských hranic, což bylo zakotveno hned v l. zrušev Matice Hodonské po jejím založení r. 1894. Patřil k předním tvůrcům a organizátorům Slovenské výstavy r. 1905, podbarvující stejně jako župní sokolský slet Sjezd přátel Slovače v Hodoníně, zahajující politickou česko-slovenskou spolupráci.

Byl také v osobním styku s prof. T.G. Masarykem, který ho po přednášce na Sjezdu pokrokové slovenské mládeže r. 1911 v Hodoníně doporučil navštívit.

R.1913 byl zvolen poslancem zemského sněmu moravského, kde zejména bojoval za zřízení druhé české univerzity na Moravě.

Po r. 1898 byla v Hodoníně po něm pojmenována ulice, /dnešní dolní část Národní třídy/ za nacistické okupace však název musel zmizet a po osvobození už nebyl obnoven.